

γαλίφισμα τό, Λεξ. Περιδ. Μπριγκ. γαλούφισμα Κρήτ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαλιφίζω, παρ' ὃ καὶ γαλουφίζου. Γαλίφισμα, ὃ ἰδ.

γαλιφοπαππαδιά ἡ, Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλίφα, θηλ. τοῦ γαλίφης, καὶ τοῦ οὗσ. παππαδιά.

Μετων. ἄνθρωπος κόλαξ: Σοῦ εἶναι μὲν γαλιφοπαππαδιά! (καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν).

γαλλάβγουλλο τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῶν οὗσ. γάλλος (I) καὶ ἀβγούλλι.

Τὸ ὄν τοῦ γάλλου συνήθως τὸ μικρόν. Πβ. γαλλισσάβγουλλο.

γαλλάκι τό, Πελοπν. (Δημητσάν.) — Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 424.

Ἵποκορ. τοῦ οὗσ. γάλλος (I) διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — άκι.

Νεοσσός γάλλου, ἰνδιάνου ἐνθ' ἄν.: Φρ. Σιγὰ τὰ γαλλάκια! (προσέχετε δηλ. νὰ μὴ τὰ πατήσετε, εἰρων. πρὸς τοὺς κομψευομένους) Δημητσάν.

γαλλαρία ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *galleria*.

1) Ἐξώστης συνήθως ὑαλόφρακτος σύνηθ. 2) Ἐπίμηκες μέρος διὰ περιπατητὰς Νάξ. 3) Ὑπερῶν θεάτρου σύνηθ. 4) Προαύλιον Ἀνδρ. Θήρ.

γάλλαρος ὁ, πολλαχ.

Μεγεθ. τοῦ οὗσ. γάλλος διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — αρος

Μεγάλος γάλλος (I).

γαλλήσιος ἐπιθ. σύνηθ. γαλήσιους βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. γάλλος (I) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ήσιος.

Ὁ ἐκ γάλλου προερχόμενος: Γαλλήσιο ἀβγὸ — κρέας κττ. Γαλλήσιον φτερά.

γαλλι τό, σύνηθ.

Ἵποκορ. τοῦ οὗσ. γάλλος (I).

1) Μικρὸς γάλλος καὶ ἄνευ ὑποκοριστικῆς σημ. ὁ γάλλος σύνηθ.: Φρ. Πάσι σὰν γαλλι ἢ τὸ πιστεύει σὰν γαλλι (ἐπὶ τοῦ εὐπίστου). Συνών. γαλλοπουλλάκι, γαλλοπουλίτσα, γαλλοῦδιν. 2) Μετων. ἄνθρωπος μικρόνους σύνηθ.: Δὲν τοῦ κόβει καθόλου (ἐνν. τὸ μυαλό), εἶναι γαλλι.

γαλλιᾶζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. γάλλος (I).

Ἐπφάζω, ἐπὶ τῆς ἰνδόρνιθος: Ἡ γαλλιῶνα γαλλιᾶζει τ' ἀβγά.

γαλλικά ἐπίρρ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. Γαλλικός.

Ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν Γάλλων: Μιλᾶω γαλλικά. Εἶναι γραμμένο τὸ βιβλίον γαλλικά.

* **γάλλικος** ἐπιθ. γάλλικο τό, Κέρκ. γαλλικὸ Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. γάλλος (I) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ικος.

Οὐδ. οὗσ., γάλλος, ἰνδόρνις Κέρκ.: Βόσκω γάλλικα. Μὲ τὰ γαλλικά του μοῦ χάλασε τὸ περβόλι. || Φρ. Φουσκῶνει σὰ γάλλικο (ὑπερηφανεύεται).

γάλλικος ὁ, Κρήτ. γάλλικο τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. γάλλος (II).

Κριὸς ἄκερως καὶ κρύψορχις. Συνών. γάλλος (II).

Γαλλικός ἐπιθ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Γάλλος ἢ τοῦ γεωγραφικοῦ ὄν. Γαλλία καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ικος.

1) Ὁ ἀνήκων εἰς Γάλλους, ὁ τῶν Γάλλων κοιν.: Γαλλικὴ γλῶσσα. Γαλλικὰ πάθη (τὰ ἀφροδισιακὰ νοσήματα). β) Πληθ. Γαλλικά οὗσ., ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα κοιν.: Γράφω — μαθαίνω Γαλλικά. Μιλᾶει — ξέρει τὰ Γαλλικά σὰ Γάλλος. 2) Ὁ ἐκ Γαλλίας προερχόμενος κοιν.: Μπακαλμάρος Γαλλικός. Κεραμίδια — ὑφάσματα Γαλλικά.

γαλλισσάβγουλλο τό, Κεφαλλ. Πελοπν. (Μεσσ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὗσ. γάλλισσα, δι' ὃ ἰδ. γάλλος, καὶ ἀβγούλλι. Τὸ ἀβγὸ τῆς ἰνδόρνιθος. Πβ. γαλλάβγουλλο.

γαλλοβοσκός ὁ, ἀμάρτ. Θηλ. γαλλοβοσκοῦ Πελοπν. (Λακεδ.)

Ἐκ τῶν οὗσ. γάλλος (I) καὶ βοσκός.

Ὁ βοσκὸς γάλλων. Πβ. γαλλολόγος.

γαλλολόγος ὁ, Στερελλ. (Δεσφ.)

Ἐκ τοῦ οὗσ. γάλλος (I) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — λόγος.

Ὁ τρέφων γάλλους. Πβ. γαλλοβοσκός.

γαλλονᾶδος ἐπιθ. Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὗσ. γαλλόνι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ᾶδος.

Ὁ εὐρισκόμενος ἐντὸς γαλλονιοῦ: Κρασί γαλλονᾶδο.

γαλλόνι τό, κοιν. γαλλόνιν Κύπρ. γαλλοῦνι Κεφαλλ. γαλλόν' βόρ. ἰδιώμ. γαλλόνι Βιθυν.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gallone*.

Μέτρον χωρητικότητος ὑγρῶν διαφόρων κατὰ τόπους διαστάσεων: Ἐνα γαλλόνι βενζίνη — κρασί — λάδι κττ.

γαλλόπιττα ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεστ.)

Ἐκ τῶν οὗσ. γάλλος (I) καὶ πίττα.

Πίττα ἀπὸ κρέας γάλλου.

γαλλοπούλλα ἡ, κοιν. γαλλουπούλλα βορ. ἰδιώμ. γαλλόπουλλο τό, κοιν. γαλλόπ'λλου βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. γάλλος (I) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — πουλλά — πουλλο, δι' ἣν ἰδ. — πουλλος.

Ἰνδόρνις: Γαλλοπούλλα μὲ πατάτες 'ς τὸ φουῆρο.

γαλλοπουλλάκι τό, κοιν. γαλλουπ'λλάξ' βόρ. ἰδιώμ.

Ἵποκορ. τοῦ οὗσ. γαλλοπούλλα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — άκι.

Νεοσσὸς ἰνδόρνιθος, μικρὸν γαλλόπουλλον. Συνών. γαλλι 1, γαλλοπουλλίτσα, γαλλοῦδιν.

γαλλοπουλλίτσα ἡ, πολλαχ. γαλλοπ'λλίτσα Πελοπν. (Τριφυλ.) γαλλουπ'λλίτσα πολλαχ. βορ. ἰδιώμ.

Ἵποκορ. τοῦ οὗσ. γαλλοπούλλα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλήξεως — ίτσα.

Μικρὰ γαλλοπούλλα.

γάλλος (I) ὁ, κοιν. γάλλους βόρ. ἰδιώμ. Θηλ. γάλλισσα σύνηθ. γάλλ'τσα Μακεδ. (Κοζ.) γαλλιῶνα Θήρ. Κύπρ. κ. ἄ. γάλλα Πάρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gallio*, ὃ ἐκ τοῦ Λατιν. *gallus*.

Τὸ κατοικίδιον πτηνὸν ὄρνις ὁ Ἰνδικὸς (*meleagris gallopavo*) ἐνθ' ἄν.: Φρ. Φουσκῶνει σὰ γάλλος ἢ γάλλος

